

Nota necrològica

d'ENRIC RAS i OLIVA (1915 – 2007)

**Presentada al Ple de l'IEC el 11 de
juny de 2007 per Josep Amat**

ENRIC RAS i OLIVA, neix a Tarragona el 23 de febrer del 1915, i va morir el 19 d'abril del 2007.

Formació:

- Va estudiar el Batxillerat a Tarragona, i el revalidà a Barcelona el 1929.
- Va cursar la carrera de Enginyeria Industrial a Barcelona, estudis que va finalitzar el 1936, a l'edat de 21 anys.
- Estudia també Ciències Exactes a la Universitat de Barcelona, estudis que finalitza després de la Guerra Civil.
- Realitza un curs de postgrau d'especialista metal·lògraf, i obté el número u en aquest curs.
- El 1960 li és concedit el grau de Doctor Enginyer Industrial

Tasca Professional:

- En el curs de la guerra civil, tingué ocasió de treballar a SAF3 (Suministros Aeronáuticos fábrica nº3), designació que adoptà la firma Construcciones Aeronáuticas S.A. de Getafe en ésser traslladada a Reus.
- Des de l'any 1940 fins el 1942 fou enginyer cap de l'oficina tècnica de Fibras Artificiales S.A. (SAFA) a la seva fàbrica de Blanes.
- L'any 1942 ingressà a la firma AEG Ibèrica de Electricidad S.A., primer com a enginyer cap de l'oficina tècnica, posteriorment fou nomenat gerent i director tècnic nacional. Simultàniament, en dues ocasions, li fou encarregada la direcció de la fàbrica de motors, transformadors i interruptors d'AEG Industrial S.A. de Terrassa.
- Aquesta tasca dins el món industrial en el camp de l'Electrotècnia, la complementà amb una tasca acadèmica que al estar fonamentada amb una experiència professional li proporcionà una visió científica i aplicada, el que li donà un gran prestigi professional, tant a l'Empresa com a la Universitat.

- D'ençà del 1956 fou membre de l'Associació d'Electrotècnia Espanyola (AEE). L'any 1975, aquesta associació el guardonà amb la medalla d'Or al Mèrit Electrotècnic. Des de l'any 1979 fou vocal de la junta directiva nacional de l'AEE.
- El 1954, fou elegit secretari de l'Associació d'enginyers Industrials de Catalunya i reelegit fins el 1960. Continua com a vocal de la junta de l'Associació fins que, a l'any 1986 que fou elegit vicepresident 2^{on} i, el 1989, vicepresident 1er.
- Dins l'Associació el 1969 fou un dels fundadors del Centre de Perfeccionament de l'Enginyer (CPDE) i el 1970 de la revista "Novatecnia".
- Amb motiu de la creació de l'Institut d'Enginyers de Catalunya el 1981, fou nomenat per l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya un dels seus representants.
- El 1985 és nomenat membre del Consell Assessor del Laboratori General d'Assaig i d'Investigacions de la Generalitat

Tasca docent:

- Paral·lelament a la tasca professional a l'empresa, el 1944 inicia també una tasca acadèmica a l'Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona, on ha estat un professor de referència i un dels professors més reconeguts del que ha tingut ha tingut la UPC. Primer va ser professor de Topografia i Geodèsia, fins el 1958 que obté la càtedra d'Electricitat, una tasca acadèmica que va exercir fins a la seva jubilació el 1985, en que va ser nomenat catedràtic emèrit fins al 1992.
- Per millorar la seva tasca docent va editar fins a quatre llibres de text: «Teoría de circuitos, fundamentos», 1977, Boixareu Ed. (4 edicions); «Transformadores: de potencia, de medida, de protección», 1983, Boixareu Ed. (7 edicions); «Análisis de Fourier y cálculo operacional aplicados a la electrotecnia», 1979, Servei de publicacions de l'ETSEIB, i «Redes eléctricas y multipolos», 1980, Servei de publicacions de l'ETSEIB.
- «Teoría de líneas eléctricas», Vol. 1 (1973) i 2 (1975), editat per la UPC. És uns llibres de text editats meticulosament i considerats uns clàssics en el camp de l'Enginyeria Elèctrica, mereixent l'any 1971, a la 4ª Feria del Libro, que la Associació Nacional de Enginyers Industrials, Agrupació de Bilbao, li concedís el «Premio al libro técnico más relevante, por el conjunto de la obra, que suponen la más importante aportación en el campo de la técnica». L'any 1976, la mateixa associació li atorgà el premi anual per la publicació del llibre «Teoría de líneas eléctricas».
- També va publicar el «Diccionario conceptual de la electrotecnia: español-catalán-alemán», 1992, Associació d'Enginyers Industrials i Boixareu Ed., i «Diccionario multilingüe de l'electrotècnia: català-espanyol-francès-anglès-

alemany», 1996, Associació d'Enginyers Industrials i Boixareu Ed., i altres articles i reflexions especialment sobre la docència i la professió dels Enginyers industrials.

- A part de la tasca docent, també va ocupar diferents càrrecs en la gestió acadèmica i universitària:
 - o Va ser director del Departament d'Enginyeria Elèctrica (1972-77).
 - o L'any 1977 fou nomenat vicerector d'Extensió Universitària de la Universitat Politècnica de Barcelona que exercí fins el 1982, en que fou designat vicerector de Relacions Interuniversitàries de la mateixa Universitat, fins el 1985, data de la seva jubilació.
 - o Des de la constitució del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) el 1979, i també fins la seva jubilació (1985), en fou un dels membres representants de la UPC.

Activitat acadèmica i científica:

- L'any 1960 fou elegit acadèmic numerari de la Real Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona. En fou director de la secció 2^a (Física, Química i Electrotècnia) de l'any 1969 fins el 1977. Fou vice-president de l'Acadèmia des de l'any 1977 fins el 1980. L'any 1984 fou novament elegit Director de la Secció 2°, fins el 1987.
- L'any 1978 fou elegit membre agregat de l'Institut d'Estudis Catalans, i des de 1981, fou membre numerari. Fou responsable de l'IEC al Grup Interuniversitari d'Energia Solar.
- En crear-se el 1982 el Consell Científic i Tecnològic de la Generalitat en fou nomenat vocal. Aquest Consell el designà president de la Subcomissió de Tecnologia, fins el 1991 per derogació del Consell.
- Membre del patronat gestor i posteriorment fundador (1986) de l'Institut Català de Tecnologia (ICT).
- Membre del patronat gestor i posteriorment fundador (1986) de l'Institut Català d'Inspecció i Control Tècnic.
- Membre de la Comissió de Seguiment del Conveni Generalitat de Catalunya - Institut d'Estudis Catalans, (1989 – 1992) com a representant de l'IEC.

Premis i Distincions:

- Medalla d'Or al Mèrit Electrotècnic, atorgada per l'Associació Electrotècnica Espanyola, el 15 de gener de 1975.
- Gran Creu de l'Ordre Civil d'Alfons X el Savi, atorgada pel Rei el 19 de juny de 1985.
- Medalla Narcia Monturiol al Mèrit Científic i Tecnològic, atorgada per la

Generalitat de Catalunya, el 18 de novembre de 1986.

- Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1990).
- President d'Honor de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, (1993).
- Premi 150 anys de l'Enginyeria Industrial a un Enginyer Industrial per la seva trajectòria professional, el 25 de maig de 2001.

Enric Ras sempre serà recordat per 41 promocions d'Enginyers Industrials com un dels millors professors que han tingut, i als que l'han conegut com un senyor, un senyor afable, compromès amb la ciència i la tecnologia, i amb la millora de la qualitat de la formació en el País.